

[Christmas Møller.]

ingen Besked om, hvad der er den nuværende Regerings Stilling, hvis den havde Magt, som den havde Agt. Her har imidlertid Rigsdagen og Offentligheden Krav paa, at man ikke, fordi der er Vanskeligheder paa et eller andet Omraade — og det ærede Medlem Hr. Holger Larsen var jo et levende Udtryk for, at der *var* Vanskeligheder — fører sin Agitation saaledes, at man siger: ja, men det er jo heller ikke Socialdemokratiets principielle Standpunkt, det er ikke Regeringens principielle Standpunkt. Jeg vil bede den højtærede Socialminister nøje overveje, om det ikke for at faa en virkelig Løsning, for at skabe den Ro om dette Spørgsmaal, som alle maa være interesserede i, er en Opgave for alle Partierne reelt at sige, hvad man vil, saaledes som vi har gjort det fra konservativ Side gennem det Folkforsikringsforslag, vi har fremsat, og som vi jo særdeles godt har vidst, man fra mange Sider vilde mene var et Forslag, man kunde bruge til Agitation mod os. Derfor siger jeg til den højtærede Socialminister og Regeringen og til Regeringspartierne, at det maa være Opgaven at fremlægge et saadant Forslag, enten i Udvalget eller ved senere Lejlighed, naar man vil hævde den Betragtning, som den højtærede Socialminister er gaaet ind for, at *dette* Forslag ikke er Udtryk for Socialdemokratiets principielle Standpunkt.

Nu kan det vel være tvivlsomt, om den højtærede Minister har helt Ret heri, thi Sp. 3450, altsaa et langt, langt Stykke efter Sp. 3412, paa et Sted, hvor man kan tænke sig, at denne anden Betragtning er glemt, siger den højtærede Minister, idet han taler om Pengene:

„Og herved maa jeg jo bemærke, at alle de Udgifter, der nu er foreslaaet i de midlertidige Lovforslag om midlertidig Hjælp til arbejdsløse, om Brændselshjælp, om Forhøjelse af personlige Tillæg til Aldersrente- og Invalididentydere, om øget Støtte til Hjelpekasserne o. s. v., Udgifter, der andrager større Beløb end det, der her er Tale om, alle sammen falder bort ved Vedtagelsen af en Socialreform som denne.“

Se, dér kunde man have Lyst til at stille det Spørgsmaal til den højtærede Socialminister: Hvis nu dette Forslag var vedtaget, og saa Kulpriserne steg, Brændsels-

priserne steg, eller Kulden blev særlig stærk, eller hvad nu alle de forskellige Motiveringer har været, som man gennem Aarene har haft for saa at sige nøjagtigt det samme Forslag, vil den højtærede Socialminister saa sige: nej, nu har vi gennemført en Ordning, som kan holde, eller vil det ikke blive saaledes, hvad man vel kan have Lov til at have sine Formodninger om, at vi kom ind i nøjagtig den samme Agitation paa hele dette Omraade, som vi har kendt tidligere?

Jeg siger altsaa til den højtærede Socialminister, at hvis han virkelig ønsker en Gennemførelse af et Forslag paa dette Omraade, og det tror jeg, han gør, saa tror jeg, vi fra alle Sider klart skal angive, hvad det er, vi ønsker og vil, og saa maa man i Udvalget forsøge, om Anskuelserne kan bøjes mod hinanden.

Jeg vil dernæst vende mig til det, jeg vil kalde Ideen i Forslaget, og Ideen i Forslaget er jo den, at paa lignende Maade, som man gjorde det med Invalididenten i 1921, vil man nu ogsaa bygge Aldersrenten paa Sygekasserne. Den højtærede Socialminister fremhæver selv et Sted i sin Tale, at den Sygekasseordning, vi har her i Landet, er den bedste i den hele Verden, og at denne Ordning med 1½ Million Medlemmer, naar vi tager Børnene fra, 80 pCt. af hele Befolkningen, er Udtryk for, at vi paa Frivillighedens Grund er naaet overmaade langt. Jeg vil da først rejse det Spørgsmaal: Naar man ad Frivillighedens Vej har naaet dette overmaade store Gode for Befolkningen, som vi alle erkender det er, skal man saa ikke være varsom med at bringe Momenter ind i Sygekasseordningen, som kan føre til, at den maaske bliver ødelagt eller ikke virker saa godt, som den gør nu? Jeg afviser ikke, at den højtærede Socialminister har ment det godt, men jeg siger, at i det Øjeblik man skal ind i en Forhandling, maa man meget nøje overveje den Side af Sagen. Men saa gaar jeg videre og spørger: Hvad er det egentlig, den højtærede Socialminister vil med dette tvungne Medlemsskab af Sygekasserne? Og jeg kunde ogsaa stille Spørgsmaalet paa den Maade: Er der overhovedet noget tvungent Medlemsskab i Sygekasserne? Og jeg kunde gaa videre og sige: Hvad betyder det da for den ulykkeligt stillede 65-aarige, som ikke har Midler til sig selv,